

«Το Θείο πάθος στην Ύστερη Αρχαιότητα»: Πασχαλινή Εκδήλωση της ΟΑΚ

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Η συριακή παράδοση

- ▶ Η Σπηλιά των Θησαυρών και η Διαθήκη του Αδάμ
- ▶ Ο Νώε (ή ο Κατακλυσμός) μεταφέρουν τα λείψανα του Αδάμ
- ▶ Η μαρτυρία των κοπτικών κειμένων

zoom

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η пасχαλινή εκδήλωση της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, σε συνεργασία με το επιστημονικό Περιοδικό *After Constantine: Stories from the Late Antique and Early Byzantine Era*, με τίτλο «Ὁ γλυκύ μου ἔαρ: Το Θείο πάθος στην Ύστερη Αρχαιότητα».

Την εκδήλωση προλόγισε η κα Ζωή Τσιάμη (συντονίστρια του Περιοδικού), παρουσιάζοντας εν συντομία τους στόχους του, ενώ αναφέρθηκε και στην «χαμένη» περίοδο της ύστερης αρχαιότητας, η οποία είναι εξίσου σημαντική για την κατανόηση Χριστιανισμού στους πρώτους χρόνους. Στη συνέχεια, ο Δρ Κωνσταντίνος Ζορμπάς, Γενικός Διευθυντής της ΟΑΚ, απηύθυνε τον δικό του Χαιρετισμό και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, Προέδρου του Ιδρύματος. Τον χαιρετισμό συνόδευσε με την μουσική «Ουκρανική Ραψωδία» του Ουκρανού Βασίλ Ολεξάντροβιτς Μπαρβίνσκι (1888-1963) ως αναφορά στα σύγχρονα «Πάθη», που αντιμετωπίζει σήμερα ο ουκρανικός

λαός από τη Ρωσική εισβολή. Κατόπιν, ο κ. Ζορμπάς ανέπτυξε το Θείο Πάθος, σε σχέση με τις Τέχνες (κλασική μουσική και ζωγραφική), αλλά και τις ακολουθίες της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας, δίδοντας έμφαση στη σημασία της λέξης «σήμερα».

Την σκυτάλη παρέλαβαν οι ομιλητές της εκδήλωσης. Πρώτος, ο κύριος Γιάννης Βαραλής (Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας) ανέπτυξε το θέμα, με τίτλο «Ξανακοιτώντας τα Πάθη του Κυρίου στη χριστιανική τέχνη της Ύστερης Αρχαιότητας», όπου ανέλυσε τον τρόπο προσέγγισης των παθών του Κυρίου μέσα από τη μνημειακή και μικρογραφική Τέχνη. Στη συνέχεια, η κυρία Εμμανουέλα Γρυπαίου (Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης) παρουσίασε το θέμα, με τίτλο «Κρανίου Τόπος: Παραλλαγές μίας Χριστιανικής παράδοσης κατά την Ύστερη Αρχαιότητα», στο οποίο ανέλυσε το σώμα, τον τόπο και τη φύση του Αδάμ σε συνδυασμό με τη Σταύρωση και τον Γολγοθά στην πρωτοχριστιανική παράδοση. Μεταξύ των δύο ομιλιών μεσολάβησε ένα συγκινητικό διάλειμμα, όπου ακούστηκαν τα εγκώμια του επιτάφίου θρήνου «ὦ γλυκύ μου ἔαρ».

Κλείνοντας ο κ. Ζορμπάς σημείωσε ότι η «δύναμις του Αναστάσεως είναι η δύναμις του Σταυρού (π. Γεώργιος Φλωρόσφκυ) και ο Χριστός, μέχρι την τελική νίκη των εσχάτων, όσο βασιλεύει η απανθρωπία στον κόσμο, θα είναι με τα θύματα της ιστορίας και μας καλεί όλους να καταδικάσουμε κάθε μορφή βίας διακηρύττοντας ότι αυτός ο κόσμος δεν είναι θέλημα θεού και οφείλουμε να τον αλλάξουμε, όπως τόνιζε ο μακαριστός Μητρ. Κισάμου και Σελίνου κυρός Ειρηναίος (Γαλανάκης)».

Cleveland, Museum of Arts, αρ. ενφ. CMA
1951.114, 6^{ος} αι.
και Ραβέννα, Αρχιεπισκοπικό Μουσείο,
Καθέδρα του Μαζιμηνού, από την
Ανατολική Μεσόγειο, μέσα του 6^{ου} αι.

zoom